

Cal Senyor

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Camí de Cal Senyor
Alçada: 397

Coordenades:

Latitud: 41.53203
Longitud: 2.33831
UTM Est (X): 444801
UTM Nord (Y): 4598032

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: varis propietaris
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 06/02/2015 - 01:00

Descripció

Masia situada prop del dolmen de Can Boquet, al costat del camí. Tot i que ha sofert ampliacions als costats i fortes reformes internes, el cos original és de planta rectangular i consta de planta baixa i pis. La coberta és de teules àrabs a dues aigües i el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia. Conserva part de l'era davant la casa. En una terrassa inferior conserva uns coberts tan antics com la casa. Era de tres cossos, amb la cuina a la dreta. La part posterior era el celler i comunicava amb el cobert de l'estable.

Observacions:

Durant molt de temps hi havia pintat a la façana el nom de la casa, amb grafia pre fabriana. Actualment està dividida en dues propietats; una reconvertida en restaurant, en l'altra s'hi ha fet una hípica.

Història

Bartomeu Planas Font, l'avi de l'actual propietari, lloga la casa a un home de Vilassar conegut per tothom amb el malnom del "senyor pobre". Per tant la casa que tenia a la muntanya era cal Senyor pobre o cal Senyor.

A més del lloguer, sovint deixava diners a l'amo. Fins que un dia el valor dels diners que li havia de tornar era equivalent al valor de la casa i per pagar el deute li va deixar en propietat la masia amb les terres. D'aquesta manera durant tres generacions a cal Senyor s'ha treballat la terra amb una economia gairebé de subsistència, complementada amb jornals per altres finques. Fins i tot en èpoques que la majoria de masies de la zona van quedar deshabitades perquè la gent buscava treball estable econòmicament com les fàbriques o la construcció.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

PUJOL i DURAN, Delfí (2000). La pagesia a Vilassar. Les cases de muntanya (I); dins Ipsa Arca, núm. 3, juny de 2000. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt, pàgs. 42 a 44.

